

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część XLIX.

Wydana i rozesłana: dnia 13. Sierpnia 1852.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 13. August 1852.

Część XLIX.

Wydana i rozesłana dnia 13. Sierpnia 1852.

159.

Rozporządzenie ministerstwa wojny z dnia 1. Sierpnia 1852,

którem się podaje do wiadomości Najwyższe postanowienie z dnia 25. Lipca 1852, mocą którego Jego Ces. Król. Mość, Najjaśniejszy Pan, nadać raczył terażniejszemu naczelnikowi najwyższej władzy policyjnej, prawo karania i ulaskawienia nad wszystkimi indywiduami, należącemi do stanu korpusu straży policyjnej wojskowej i połączonej z nią straży sklepowej, od podpułkownika niżej, tudzież prawo udzielania tymże osobom pozwolenia do żenienia się.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość, Najjaśniejszy Pan, raczył Najwyższem postanowieniem Swojem ddo. Hermansztadt z dnia 25. Lipca 1852 r. panu feldmarszałkowi-lejtnantowi de Kempen, jako terażniejszemu naczelnikowi najwyższej władzy policyjnej, udzielić prawo karania i ulaskawiania nad wszystkimi indywiduami, należącemi do korpusu straży policyjnej wojskowej i połączonej z nią straży sklepowej, od podpułkownika niżej, i w takiej rozciągłości, jak toż prawo służy właścicielom pułków, — tudzież prawo udzielania wyż wymienionym osobom pozwolenia żenienia się, przy zachowaniu przepisów, objętych w normale o zawieraniu małżeństw.

Co się tycze spraw prawnych cywilnych, tudzież oficerów, przydzielonych do korpusu straży policyjnej wojskowej, na próbę służbową, pozostają w swej mocy istniejące zasady jurisdycyjne.

Co niniejszem podaje się do wiadomości i postępowania wedle tego.

Csorich m. p

160.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 3. Sierpnia 1852,

mocą którego stanowi się, iż w Pograniczu wojskowem, sądy wojskowe są właściwemi w sprawach karnych dla duchowieństwa obrządku łacińskiego i obrządku grecko-unickiego katolickiego.

Zgodnie z urzędzeniem sądów w Węgrzech ^{*)}, zatwierdzonem przeze Mnie w dniu 3. Listopada 1849 r. które w §. 5. znosi sądownictwo duchowne w razie przekroczenia ustaw karnych cywilnych, a zatem więc i osoby duchowne sądom cywilnym pod-

^{*)} W dzienniku praw krajowych dla Węgier Nr. 1 z roku 1849.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 13. August 1852.

159.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 1. August 1852,

wodurch die Allerhöchste Entschliessung vom 25. Juli 1852 kundgemacht wird, womit Seine Majestät dem dermaligen Chef der Obersten Polizeibehörde das Straf- und Begnadigungsrecht über alle zum Stande des Militär-Polizei-Wach-Corps und der damit vereinigten Gewölbewache gehörigen Individuen vom Oberstlieutenant abwärts, und das Befugniss, diesen Personen die Ehebewilligungen zu ertheilen, zu verleihen geruht haben.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung, ddo. Hermannstadt am 25. Juli 1852, dem Herrn Feldmarschall-Lieutenant von Kempen, als dermaligen Chef der Obersten Polizei-Behörde, das Straf- und Begnadigungs-Recht über alle zum Stande des Militär-Polizei-Wach-Corps und der damit vereinigten Gewölbewache gehörigen Individuen, vom Oberstlieutenant abwärts, und in der Ausdehnung, wie dasselbe den Regiments-Inhabern zusteht, dann das Befugniss, den bezeichneten Personen, unter Beobachtung der Vorschriften des Heirats-Normales, die Ehe-Bewilligungen zu ertheilen, Allergnädigst zu verleihen geruht.

In Ansehung der bürgerlichen Rechtssachen, dann rücksichtlich der dem Polizei-Wach-Corps zur Probedienstleistung zugetheilten Officiere, hat es bei den bestehenden Jurisdictions-Grundsätzen zu verbleiben.

Welches hiemit zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Csorich m. p.

160.

Kaiserliche Verordnung vom 3. August 1852,

mit welcher für die Geistlichkeit des lateinisch- und griechisch-unirten-katholischen Ritus in der Militärgränze, in Strafsachen die Militärgerichte als zuständig erklärt werden.

In Uebereinstimmung mit der von Mir am 3. November 1849 genehmigten Gerichts-Verfassung für Ungarn), welche im §. 5 die geistliche Gerichtsbarkeit bei Uebertretungen der bürgerlichen Strafgesetze ausser Wirksamkeit setzt, und sonach auch die geistlichen*

*) Im Landesgesetzblatte für Ungarn Nr. 1, Jahrgang 1849.

ległemi czyni, — rozporządzam na wniosek Mego ministra wojny, po wysłuchaniu Moich ministrów i Mojej Rady państwa, co następuje:

W Pograniczu wojskowym, podlegać będzie duchowieństwo, tak łacińskiego jako też grecko-unickiego obrządku katolickiego, tak jak to już względem duchowieństwa grecko-unickiego istnieje, sądownictwu wojskowemu, a mianowicie sądownictwu pułków granicznych lub magistratów gmin wojskowych, według tego, jak obwiniony zamieszkuje w okręgu sądowym jednego lub drugiego.

Sąd inkwiryjący, winien jednakże o rozpoczęciu postępowania karnego uczynić natychmiast doniesienie do biskupa dyecezyi, a po ukończeniu śledztwa, przed ogłoszeniem wyroku, przesłać akta śledcze i zasądzenie na prawach wojennych oparte, do wyższego sądu wojskowego dla ratyfikacyi, bądź że wyrok tycze się duchownego łacińsko-katolickiego lub grecko-unickiego katolickiego lub nieunickiego. Sąd wyższy winien przed ogłoszeniem wyroku zawiadomić konsystoryum o zbrodni, a to w tym celu, ażeby tenże zasądził odjęcie godności duchownej zasądzonemu, jeżeli to nastąpić ma.

Jeżeli zaś wyższy sąd wojskowy, nie otrzymał o nastąpieniu zarządzeniu wiadomości w przeciągu dni 30, licząc od dnia uczynionego zawiadomienia, wówczas wyrok ogłoszonym i wykonanym być winien.

Niniejsze Moje rozporządzenie, którem się znosi rozporządzenie nadwornej Rady wojennej z dnia 23. Lipca 1798 r. C. 492, odnosić się będzie także i do wypadków śledczych, rozpoczętych już przed ogłoszeniem przepisu niniejszego.

Franciszek Józef m. p.

Hr. **Buol-Schauenstein** m. p.

Csorich m. p.

Z Najwyższego rozkazu:

Ransonnet m. p.

Personen den Civilgerichten zuweist, finde Ich, über Antrag Meines Kriegsministers, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes, Folgendes zu bestimmen:

In der Militärgränze wird die Geislichkeit sowohl des lateinischen, als des griechisch-unirten-katholischen Ritus in Straffällen, wie diess bereits hinsichtlich des griechisch-nicht-unirten Clerus besteht, der Militärgerichtsbarkeit zugewiesen, und zwar jener der Gränzregimenter oder der Militär-Communitäts-Magistrate, je nachdem der Beschuldigte in dem Gerichtssprengel des einen oder anderen seinen Wohnsitz hat.

Das Untersuchungsgericht hat jedoch die Einleitung des strafgerichtlichen Verfahrens dem betreffenden Diöcesan-Bischofe sogleich anzuzeigen, und nach Abschluss der Verhandlung die Untersuchungs- und Kriegsrechts-Acten vor Kundmachung des Urtheiles, dasselbe mag einen lateinisch- oder griechisch-unirten-katholischen, oder einen nicht-unirten Geistlichen betreffen, an das Militär-Obergericht zur Ratification einzusenden. Das Obergericht hat vor der Kundmachung des Urtheiles an das bischöfliche Consistorium von dem Verbrechen die Mittheilung zu machen, damit Letzteres die Entsetzung des Verurtheilten von der geistlichen Würde, falls solche einzutreten hätte, veranlassen könne.

Wenn jedoch das Obergericht die Nachricht von der erfolgten Verfügung binnen dreissig Tagen von der Zeit der gemachten Anzeige nicht erhält, ist das Urtheil kundzumachen und zu rüchzen.

Diese Meine Anordnung, wodurch die hofkriegsräthliche Verordnung vom 23. Juli 1798, C. 492, ausser Wirksamkeit gesetzt wird, erstreckt sich auch auf die vor der gegenwärtigen Kundmachung anhängig gewordenen Untersuchungsfälle.

Franz Joseph m. p.

Gr. Buol-Schauenstein m. p. **Csorich** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Ransonnet m. p.

